

REGIMEN IN ERE HER

BEVELHEBBER DR

Prins Johan Willem Friso ver-
dronk in 1711 op 23-jarige leef-
tijd in de golven van het Hol-
landsch Diep. 288 jaar later
streed het infanterieregiment
van die naam opnieuw tegen het
water, al betrof het dit keer de
neergutsende regen. Het mocht
de pret niet drukken, want het
was feest die zomerdag (?) op de
Johannes Postkazerne in Steen-
wijk. 44 Pantserinfanteriebatal-
jon kreeg namelijk het vaandel
van het Regiment Johan Willem
Friso overhandigd, waarmee een
traditie in ere werd hersteld.
VIP's, veteranen en anderen die
het regiment kennelijk een warm
hart toedragen, ze rukten er
tamelijk massaal voor uit.

TEKST: JACK OOSTHOEK
FOTO'S: HENNIE KEERIS

Zelfs de chef der chefs, bevelhebber luitenant-generaal Maarten Schouten, verscheen op het appèl. Om het fraai geborduurde dundoek plechtig in handen te drukken van de commandant van 44 Painfbat, luitenant-kolonel Henk Jan Majers. 'Dit is een bijzondere en unieke gebeurtenis.'

Tegelijkertijd met het vaandel vertoont de nieuwe bataljonsmascotte, een twee maanden jong Fries stamboekveulen, zich aan de massa. Friso heet het fraaie beestje en het blikte verbouwereerd rond. Sterker nog, had soldaat 1ste klas Marieke Peerdeman hem niet in toom gehouden, dan was hij ongetwijfeld in opperste staat van

Bataljons-adjutant Dirk Veenema
presenteert het regimentsvaandel.

T JWF STELD

AGT VAANDEL OVER

paniek het uitgestrekte kazerneterrein op gevlucht. Het zou hem vergeven zijn, want per slot van rekening voelde Friso zich bij zoveel militair klaroengeschal (nog) als een kat in een vreemd pakhuis.

JONG EN WILSKRACHTIG

Het aangetreden personeel van 44 Pantserinfanteriebataljon en de gasten, vrijwel allemaal oud-militairen, klonk de ceremonie evenwel als muziek (van de Johan Willem Frisokapel) in de oren. Zelfs de onophoudelijk neerdalende regen en de tot overmaat van ramp ontbrekend schuiltent, vermochten niemand uit balans te brengen. Hoe kon het ook anders, want in

De plechtigheid werd opgefleurd door de muzikale klanken van, hoe kan het ook anders, de Johan Willem Frisokapel.

Bevelhebber Schouten geeft het vaandel over aan bataljonscommandant Majers.

de militaire wereld leer je een tegenslag als uitdaging te beschouwen.

Die les heeft het personeel van 44 Painfbat kennelijk ook getrokken. Vijf jaar terug als herstructureringsmaatregel met 43, 45 en 47 Pantserinfanteriebataljon geschrapt, stond dat er jong, wilskrachtig en fier (JWF...) bij, zoals commandant Majers na afloop tijdens de borrel met bitteren andere ballen zou zeggen. Met dank aan de operatie Herschikking Gevechtskracht, die als doel had één van de ontbonden pantserinfanteriebataljons uit de mottenballen te halen om zo beter uit de

voeten te kunnen met de vele vredesoperaties. Dat bij 44 Painfbat nu het vaandel van het Regiment JWF wappert, is te danken aan de bevelhebber himself. Toen de vier bataljons namelijk werden opgeheven, hielden tevens de met deze eenheden verbonden regimenten - Johan Willem Friso, Menno van Coehoorn, Chassé en Oranje Gelderland - op te bestaan. Van dit kwartet besloot Schouten JWF weer op de been te brengen, omdat zo het oudste KL-regiment, dat van oudsher een sterke binding met het noorden des lands onderhoudt, in ere werd hersteld. De gelijknamige Prins stamde namelijk uit de Friese tak van het geslacht Nassau, en was tot zijn vroegtijdige dood stadhouder van de drie noordelijke provincies.

EIGEN PLEK

Er bestond echter nog een zwaarwegende reden voor de wedergeboorte van het regiment. De militairen van het bataljon, dat ooit in Zuid-Libanon opereerde (Unifil), beschouwen dat namelijk als 'hun' eenheid. Door de paraatstelling van 44 Painfbat beschikken de Libanongangers nu weer over een eigen plek in de landmacht. Om dat tot uitdrukking te brengen, prijkt op de Johannes Postkazerne een fraai Unifilmonument en een model van het pantserwielvoertuig dat bij de acties in het Midden Oosten werd gebruikt, de YP 408. Oude tijden herleven dus bij 44 Painfbat, maar toch gaat de aandacht vooral uit naar de toekomst: een mogelijke uitzending in 2000. Ook in dat opzicht herleven dus oude tijden, al zal een vredesmissie ditmaal niet naar Libanon voeren. ■

Dat Johan Willem Friso een regiment naar zich vernoemd kreeg, dankt de Prins aan het feit dat hij zich al op jeugdige leeftijd als een militair van formaat ontpopte. Vanaf 1703 nam hij deel aan de Spaanse Successieoorlog, waarbij hij zich zowel in de slag bij Oudenaarde als tijdens het beleg van Rijssel wist te onderscheiden. In de slag bij Malplaquet (1709) voerde hij het bevel over de rechtervleugel van de geallieerde strijdmacht.

Net als zijn naamgever liet het Regiment JWF zich evenmin onbetuigd. In zijn vaandel staan de namen geborduurd van krijgsverrichtingen als Tiendaagse Veldtocht 1831 en Citadel van Antwerpen 1832. In 1977 kwam daar Java en Sumatra 1946-1949 bij, een vermelding die om praktische reden op een kravat staat. Dit is een tot een strik geknoopt lint, dat aan de vaandelstok vast zit.